

Den offentlige indsigt, som hr. Frank Bøgh gerne vil have at der er, hjælper ikke noget, hvis det kun er et enkelt individ, der bliver beriget med den indsigt, og vedkommende så har tavshedspligt og ikke må gå videre med de oplysninger, vedkommende har fået kendskab til.

Hr. Frank Aaen fra Enhedslisten syntes, at der manglede konsekvens i den måde, Fremskridtspartiet behandler den finansielle sektor på. Hr. Frank Aaen roste Fremskridtspartiet og særligt vores ordfører, fru Kirsten Jacobsen, for meget aktivt at følge op på de sager, der foregår i den finansielle sektor, men syntes så, at der var mangel på konsekvens.

Til det må jeg sige, at det er ingenlunde tilfældet. Vi har fremsat forslag om skærpelse af bestyrelsesansvar, vi har indtil flere gange været bannerførere for høringer, der er blevet gennemført, for meget grundige undersøgelser af forhold i den finansielle sektor osv. Derfor synes jeg bestemt, det er skudt forbi, når hr. Frank Aaen hævder, at Fremskridtspartiet ikke drager konsekvenserne af de ting, vi erfarer. Tværtimod har vi været et af de mest aktive partier netop på denne arena.

Til sidst vil jeg besvare det spørgsmål, som ministeren halvt om halvt formulerede, om, at når man læser i Fremskridtspartiets bemærkninger til lovforslaget, at vi godt kunne tænke os, at der var flere repræsentanter fra erhvervslivet i offentlige bestyrelser og ledelser, måtte det så ikke også få den konsekvens, at det offentlige skulle have repræsentanter i de private bestyrelser?

Nej, for der er efter vores mening – og det er unægtelig lidt ideologisk – meget stor forskel på en offentlig og en privat virksomhed.

En offentlig virksomhed er for det meste skattedyderfinansieret, og det vil sige, at dér må borgerne have en forventning og et ønske om, at tingene sker så rationelt som muligt.

Hvis en privat virksomhed foretager nogle fejlpositioner og den lider økonomisk tab som følge af det, er der nogle aktionærer eller private indehavere, som lider dette tab. Dér kan vi ikke se, at der er noget behov for, at det offentlige skal være til stede ved det bord, især ikke, når regelsættet gør, at man ikke har nogen som helst mulighed hverken for at gribe ind eller for at delagtiggøre offentligheden i de ting, man erfarer.

Derfor må vi sige, at det synes vi ikke ville være nogen god idé. Men vi synes, det ville være en god idé, at der var private repræsentan-

ter til stede i en lang række offentlige institutioner. Det gælder f.eks. i hele undervisningssektoren, hvor vi er sikre på, at man kunne nyde godt af at have nogle private folk siddende, som kunne berige uddannelsessystemet med lidt erfaringer fra det virkelige liv.

Det var få, men velmente støtteklæringer, der kom til lovforslaget. Dem takker vi selvfølgelig for, og så kan det jo være, at udvalgsarbejdet kan resultere i, at vi kan få justeret nogle af hjørnerne af. Hvis det bliver tilfældet, siger vi tak for det og tak for førstebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Afrekning af elektricitet fra decentrale kraftvarmeværker m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 8/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Socialdemokratiet vil ikke acceptere, at udbygningen af en miljørigtig industriel og decentral kraftvarme går i stå – derfor dette lovforslag. Det vil nemlig være tilfældet, hvis elskaberne sænker kilowatt-time-prisen på el fra decentral og industriel kraftvarme fra 29 til 16 øre ved at fjerne effektbetalingen. Herved ville vi gå glip af den positive miljøeffekt, som værkerne har.